23/07/2019

“Δεν πρέπει να στενοχωριόσαστε, γιατί σύντομα θα κάνετε παιδί”

/ Γνώμες

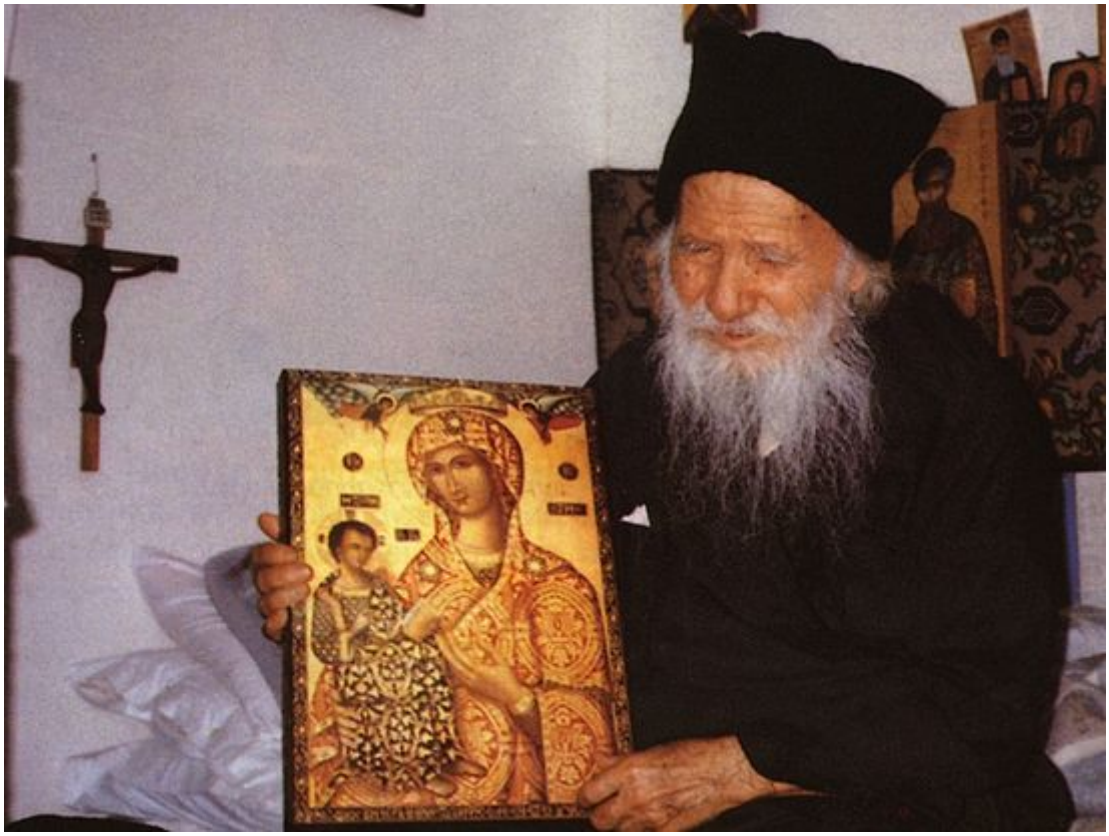

Ήμασταν παντρεμένοι 4-5 χρόνια, αλλά δεν μπορούσαμε να αποκτήσουμε παιδιά. Η στενοχώρια σιγά-σιγά έφερε γκρίνια και πολλά νεύρα μέσα στο σπίτι μας.
Αρχίσαμε να πηγαίνουμε σε γιατρούς και να κάνουμε διάφορες εξετάσεις και οι δυό μας, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα.

»Ο σύζυγός μου ο Χρήστος είναι φορτηγατζής και απουσίαζε όλη μέρα με τα δρομολόγια που κάνει. Η πεθερά μου είναι πολύ κοντά στην Εκκλησία, είναι θρησκευόμενη γυναίκα και γνώριζε τα Μοναστήρια και τους Πνευματικούς.

»Μετά από παρότρυνση της πεθεράς μου το 1984 ή 1985 περίπου, αποφασίσαμε να πάμε στο Μήλεσι· εκεί θα βλέπαμε έναν γέροντα Πορφύριο που καθώς μας έλεγε, έχει βοηθήσει πολύ κόσμο με δύσκολα προβλήματα.

»Στο Μοναστήρι, αφού περιμέναμε την σειρά μας, κάποια στιγμή μας δέχτηκε σε ένα δωμάτιο όπου ο Γέροντας ήταν ξαπλωμένος στο κρεββάτι του. Ο Χρήστος πέρασε πρώτος και εγώ ακολούθησα νευριασμένη για τον χρόνο που χάνουμε σε

τέτοιες επισκέψεις χωρίς νόημα. Εάν δεν με πίεζε η πεθερά μου δεν θα είχα πάη.

– Καλώς τον Χρήστο, είπε ο Γέροντας.

– Γέροντα, από εδώ η γυναίκα μου, είναι πολύ νευρικιά.

– Γιατί, εσύ δεν είσαι; είπε και γέλασε.

Άρχισα να του μιλάω για την ατεκνία μας και την ταλαιπωρία με τους γιατρούς. «Δεν είστε άξιοι να μεγαλώσετε παιδιά· γι' αυτό και δεν έχετε», είπε ο γέροντας Πορφύριος.

Φύγαμε και εγώ σκεφτόμουνα συνέχεια εκείνα τα τελευταία λόγια του. Γιατί δεν είμαστε άξιοι; Επίσης αναρωτιόμασταν πως γνώριζε το όνομα του ανδρός μου.

Κάτι μας τραβούσε για να τον ξαναδούμε και έτσι σε λίγο καιρό ξαναπήγαμε, με την θέλησή μας αυτήν την φορά. Σε αυτήν την δεύτερη επίσκεψη μέσα στο δωμάτιο παρευρίσκονταν και ο γιατρός του αλλά και ένα αγοράκι.

Ο Γέροντας καθόταν σε χαμηλή καρέκλα ή σκαμνάκι και ήταν λίγο σκυφτός. Μόλις μπήκαμε μέσα, είδα κάτι που πρώτη φορά έβλεπα στην ζωή μου. Γύρω από το κεφάλι του υπήρχε ένας φωτεινός δίσκος, όπως τα φωτοστέφανα στις άγιες εικόνες.

Ο Γέροντας μας μίλησε για λίγο και είπε πως δεν πρέπει να στενοχωριώμαστε, γιατί σύντομα θα κάνουμε παιδί.

Όταν βγήκαμε έξω, ο σύζυγός μου μου είπε πως έβλεπε το κεφάλι του φωτεινό και σαν φως να εκπέμπεται γύρω του. Κατάλαβα πως δεν το έβλεπα μόνο εγώ αυτό το παράξενο φαινόμενο.

Μετά και από αυτή την επίσκεψη άλλαξε η ζωή μας. Αρχίσαμε να εκκλησιαζώμαστε τακτικά, να επισκεπτώμαστε Μοναστήρια, να νηστεύουμε και γενικά προσπαθήσαμε να έρθουμε πιο κοντά στον Θεό.

Ο άντρας μου πήγε και στο Άγιον Όρος. Η γαλήνη και η ηρεμία επέστρεψε στο σπίτι μας και σε ένα χρόνο περίπου αποκτήσαμε αγοράκι.

Ο Χρήστος έχει διάφορες φωτογραφίες του αγίου Πορφυρίου στο φορτηγό και, όταν περνάη κοντά από το Μήλεσι, κορνάρει και ανασηκώνεται από το κάθισμά του, ως ένδειξη χαιρετισμού και ευλάβειας προς τον Άγιο.

Κάποτε σε ένα ταξίδι κινδύνεψε, διότι ένα φορτηγό ερχόμενο από το αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας με μεγάλη ταχύτητα κατευθυνόταν κατευθείαν επάνω του.

Τρόμαξε πάρα πολύ και αμέσως φώναξε: «Πορφύριε, σώσε με» και, χωρίς να το καταλάβη, πέρασε με το φορτηγό και έφυγε χωρίς την παραμικρή ζημιά».

Πηγή: «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες – Διηγήσεις – Νουθεσίες)». Α’. Μαρτυρίες. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», σελ. 125)